EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

فضل الإيمان وأنه يزيد وينقص

Faḍl al-īmān wa-annahu yazīdu wa-yanquṣ

Virtuțile credinței

ʿAbd al-Razzāq
al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Virtuțile credinței, creșterea și scăderea ei

فضل الإيمان وأنه يزيد وينقص

Faḍl al-īmān wa-annahu yazīdu wa-yanquṣ

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: فضل الإيمان وأنه يزيد وينقص
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, Faḍl al-īmān wa-annahu yazīdu wa-yanquṣ, Dār al-Maḥajja, Silsilat Tawḥīdiyyāt, nr. 16; broșura arabă integrală publicată pe site-ul autorului.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Virtuțile credinței, creșterea și scăderea ei 1
Ce cuprinde credința 5
Creșterea și scăderea credinței 13
Grija înaintașilor față de credință 16
Glosar 20
Bibliografie 21
Indice 22

Virtuțile credinței, creșterea și scăderea ei

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَتُوبُ إِلَيْهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَصَفِيُّهُ وَخَلِيلُهُ وَأَمِينُهُ عَلَى وَحْيِهِ وَمُبَلِّغُ النَّاسِ شَرْعَهُ، فَصَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Toată lauda Îi aparține lui Allah. Îl lăudăm, Îi cerem ajutor și iertare și ne căim înaintea Lui. La Allah căutăm adăpost de răul sufletelor noastre și de faptele noastre rele. Pe cel pe care Allah îl călăuzește nimeni nu-l poate rătăci, iar pe cel pe care îl lasă în rătăcire nimeni nu-l poate călăuzi. Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singurul, fără partener, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său, alesul și prietenul Său apropiat, cel căruia i-a încredințat revelația Sa și care le transmite oamenilor Legea Sa. Binecuvântările și pacea

lui Allah fie asupra lui, asupra familiei sale și asupra tuturor Companionilor săi.

Acestea fiind spuse, cel mai nobil lucru pe care îl dobândesc sufletele, pe care îl agonisesc inimile și prin care robul ajunge la un rang înalt în această lume și în Viața de Apoi este credința.

Credința este cea mai nobilă dintre aspirații, cea mai măreață dintre ținte și cea mai înaltă dintre năzuințe, fără nicio îndoială. Ea este cauza demnității, a izbânzii și a înălțării în această lume și în Viața de Apoi.

Prin credință se ating cele mai nobile aspirații și se primesc cele mai frumoase daruri. Prin credință, robul dobândește în Ziua Învierii o grădină a cărei întindere este cât întinderea cerurilor și a pământului, pregătită pentru credincioși. Prin credință, robul scapă de Foc, de căldura lui cumplită și de adâncul lui îndepărtat. Prin credință, credinciosul dobândește cel mai nobil lucru care poate fi dobândit: vederea lui Allah, Mărețul și Preaînaltul, în Ziua Învierii. Profetul — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — a spus:

إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَتِهِ.

Îl veți vedea pe Domnul vostru în Ziua Învierii așa cum vedeți această lună, fără să vă înghesuiți pentru a-L vedea.[1]

Prin credință se dobândește orice bine, izbândă și înălțare în această lume și în Viața de Apoi și se înlătură orice rău, nenorocire și pedeapsă.

1 Relatat de al-Bukhārī (554) și Muslim (633), de la Jarīr ibn ʿAbd Allāh — Allah să fie mulțumit de el.

Oamenii credinței sunt datori să-I aducă multă laudă lui Allah, Mărețul și Preaînaltul, pentru darul credinței și pentru că i-a călăuzit spre ea. Mărețul și Preaînaltul spune:

﴿وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ ٱلْإِيمَٰنَ وَزَيَّنَهُۥ فِى قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ ٱلْكُفْرَ وَٱلْفُسُوقَ وَٱلْعِصْيَانَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلرَّٰشِدُونَ﴾

Însă Allah v-a făcut iubită credința și a împodobit-o în inimile voastre și v-a făcut urâte necredința, nelegiuirea și neascultarea. Aceștia sunt cei bine călăuziți.

Coran 49:7

Credința este îndemnul cuprinzător, dovada deplină și binefacerea lui Allah, Mărețul și Preaînaltul, pentru cine voiește El dintre robii Săi. Mărețul și Preaînaltul spune:

﴿وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ ٱللَّهِ ۚ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِى كَثِيرٍ مِّنَ ٱلْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ ٱلْإِيمَٰنَ وَزَيَّنَهُۥ فِى قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ ٱلْكُفْرَ وَٱلْفُسُوقَ وَٱلْعِصْيَانَ ۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلرَّٰشِدُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

Să știți că printre voi se află Trimisul lui Allah. Dacă v-ar asculta în multe lucruri, ați ajunge la greutăți. Însă Allah v-a făcut iubită credința și a împodobit-o în inimile voastre și v-a făcut urâte necredința, nelegiuirea și neascultarea. Aceștia sunt cei bine călăuziți, printr-un har de la Allah și o binefacere. Allah este Atoateștiutor și Înțelept.

Coran 49:7–8

Muslim și imamul Aḥmad, în Musnad-ul său — a cărui formulare este redată aici —, au relatat de la Sufyān ibn ʿAbd Allāh al-Thaqafī că a spus:

قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ، قَالَ: «قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ».

Am spus: „Trimis al lui Allah, spune-mi despre Islam un cuvânt despre care să nu mai întreb pe nimeni în afară de tine!" El a spus: „Spune: «Cred în Allah!», apoi fii statornic!"[2]

Acest măreț și cuprinzător hadith arată că îndemnul la credință este un îndemn atotcuprinzător, care cuprinde porțile binelui și căile fericirii în această lume și în Viața de Apoi. Credința nu stă în simple dorințe și nici în înfățișarea de credință, ci credința este ceea ce se așază temeinic în inimă și este confirmat de fapte.

Ce cuprinde credința

Credința înseamnă convingeri corecte și adevăruri ale credinței bine înrădăcinate. Temelia și alcătuirea lor sunt credința în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în trimișii Săi, în Ziua de Apoi și în destin, cu binele și răul lui. În Ṣaḥīḥ Muslim, în hadithul lui ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el —, se spune că Jibrīl l-a întrebat pe Profet — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — despre credință:[3]

2 Relatat de Muslim (38) și Aḥmad (15416).

3 Muslim (8).

أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

„Spune-mi despre credință!” El a răspuns: „Să crezi în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în trimișii Săi, în Ziua de Apoi și să crezi în destin, cu binele și răul lui.”

Credința înseamnă fapte curate de ascultare, măreațe acte de adorare și felurite fapte prin care musulmanul se apropie de Allah. Bazele acestor acte de adorare sunt cinci, lămurite în hadithul în care Profetul — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — a spus:

بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ.

Islamul a fost clădit pe cinci: mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este robul și Trimisul Său, împlinirea rugăciunii, plata zakāt-ului, pelerinajul la Casă și postul din Ramaḍān.[4]

4 Relatat de al-Bukhārī (8) și Muslim (16), de la Ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de amândoi.

Aceste cinci fapte și toate celelalte fapte și rituri ale religiei sunt cuprinse în credință. În cele două Ṣaḥīḥ-uri, în relatarea lui Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi — despre venirea delegației lui ʿAbd al-Qays la Profet — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui —, se spune că el le-a zis:

آمُرُكُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ، أَتَدْرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ؟ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَأَنْ تُعْطُوا مِنَ الْمَغْنَمِ الْخُمُسَ.

Vă poruncesc să credeți numai în Allah. Știți ce înseamnă credința în Allah? Mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah, împlinirea rugăciunii, plata zakāt-ului, postul din Ramaḍān și darea unei cincimi din prada de război.[5]

Acest măreț hadith arată că riturile Islamului, faptele religiei și feluritele acte de ascultare și de apropiere de Allah sunt toate cuprinse în credință.

5 Relatat de al-Bukhārī (4368) și Muslim (17).

Credința are multe ramuri și cuprinde felurite fapte: unele țin de limbă, altele de inimă, iar altele de mădulare. Într-un hadith, Profetul — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — a spus:

الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، أَعْلَاهَا شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ.

Credința are șaptezeci și câteva de ramuri. Cea mai înaltă este mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, iar cea mai de jos este îndepărtarea lucrurilor vătămătoare de pe drum. Pudoarea este și ea o ramură a credinței.[6]

Credința înseamnă depărtarea de cele interzise, ferirea de fărădelegi și părăsirea păcatelor. În cele două Ṣaḥīḥ-uri[7] se află relatarea lui Abū Hurayra — Allah să fie mulțumit de el — de la Profet — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui —, care a spus:

لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا

6 Relatat de al-Bukhārī (9) și Muslim (35), a cărui formulare este redată aici, de la Abū Hurayra — Allah să fie mulțumit de el.

7 Relatat de al-Bukhārī (5578) și Muslim (57).

يَنْتَهِبُ نُهْبَةً يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ فِيهَا أَبْصَارَهُمْ حِينَ يَنْتَهِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ.

Cel care comite adulter nu este credincios în clipa în care îl comite; cel care bea vin nu este credincios în clipa în care îl bea; cel care fură nu este credincios în clipa în care fură; iar cel care jefuiește un bun asupra căruia oamenii își îndreaptă privirile nu este credincios în clipa în care îl jefuiește.

Acest măreț hadith arată că părăsirea celor interzise și depărtarea de păcate sunt toate cuprinse în ceea ce se numește credință.
Credința înseamnă abținerea de la vătămare, depărtarea de nedreptate și respectarea legămintelor, a înțelegerilor și a lucrurilor încredințate. Într-un hadith, Profetul — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — a spus:

الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ.

Credinciosul este acela de care oamenii se simt în siguranță în privința vieților și a averilor lor.[8]

Într-un alt hadith, el — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — a spus:

لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ.

Nu are credință cel care nu este vrednic de încredere.[9]

8 Relatat de al-Tirmidhī (2627), al-Nasāʾī (4995) și Ibn Mājah (3934), de la Abū Hurayra — Allah să fie mulțumit de el. Al-Albānī l-a clasificat ca autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (6710).

9 Relatat de Aḥmad (12383), de la Anas ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el. Al-Albānī l-a clasificat ca autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (7179).

Credința înseamnă iubire reciprocă, frăție, afecțiune și întrajutorare. Într-un hadith, Profetul — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — a spus:

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ.

Niciunul dintre voi nu crede până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine.[10]

Într-un alt hadith, el — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — spune:

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ،
إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى.

Credincioșii, în iubirea, mila și compasiunea lor reciprocă, sunt asemenea unui singur trup: dacă un mădular suferă, restul trupului îi răspunde prin nesomn și febră.[11]

10 Relatat de al-Bukhārī (13) și Muslim (45), de la Anas ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el.

11 Relatat de Muslim (2586), de la al-Nuʿmān ibn Bashīr — Allah să fie mulțumit de el.

Credința înseamnă solidaritate, milă și întrajutorare între credincioși și rugăciuni unii pentru alții. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

Cei care au venit după ei spun: „Domnul nostru, iartă-ne pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat în credință și nu pune în inimile noastre ură față de cei care cred! Domnul nostru, Tu ești Blând și Îndurător!”

Coran 59:10

Credința înseamnă statornicie în ascultarea de Allah, continuitate și stăruință în adorarea Lui și rămânerea fermă în religia lui Allah până la moarte. În hadithul lui Sufyān ibn ʿAbd Allāh al-Thaqafī, acesta i-a spus Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui:

قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ؟ قَالَ: «قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ».

„Spune-mi despre Islam un cuvânt despre care să nu mai întreb pe nimeni în afară de tine!” El a spus: „Spune: «Cred în Allah!», apoi fii statornic!”[12]

12 Sursele acestei relatări au fost indicate mai sus.

Credința este frumusețe și podoabă pentru om, dulceață și bucurie. Ea are un gust și o bucurie fără asemănare. El — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — spune:

ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا.

A gustat dulceața credinței acela care este mulțumit să-L aibă pe Allah ca Domn, Islamul ca religie și pe Muḥammad ca Trimis.[13]

Într-un alt hadith, el — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — spune:

ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهَ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْذَفَ فِي النَّارِ.

Trei însușiri îi aduc celui care le are dulceața credinței: Allah și Trimisul Său să-i fie mai dragi decât orice altceva; să iubească un om numai pentru Allah; și să urască întoarcerea la necredință, după ce Allah l-a salvat de ea, așa cum urăște să fie aruncat în Foc.[14]

13 Muslim (34), de la al-ʿAbbās ibn ʿAbd al-Muṭṭalib — Allah să fie mulțumit de el.

14 Relatat de al-Bukhārī (16) și Muslim (43), de la Anas ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el.

Credința este podoabă și frumusețe. În rugăciunea sa, el — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — spune:

اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ.

O, Allah, împodobește-ne cu podoaba credinței și fă-ne călăuze bine călăuzite![15]

În Coran, Allah Preaînaltul spune:

﴿وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾

Iar veșmântul evlaviei este mai bun.
Coran 7:26

Creșterea și scăderea credinței

Oamenii credinței sunt datori să se îngrijească de credință așa cum se cuvine, să-i cunoască rangul și valoarea și să pună grija față de ea înaintea grijii pentru orice alt lucru. Ea este temelia binelui, a fericirii, a izbânzii și a înălțării în această lume și în Viața de Apoi.

15 Relatat de al-Nasāʾī (1305), de la ʿAmmār ibn Yāsir — Allah să fie mulțumit de el. Al-Albānī l-a clasificat ca autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (1301).

Credința are multe cauze care o sporesc și o întăresc. Cele mai importante sunt: învățarea cunoașterii folositoare; citirea Nobilului Coran și cugetarea la el; cunoașterea numelor preafrumoase ale lui Allah și a atributelor Sale preînalte; contemplarea frumuseților dreptei religii islamice; studierea vieții nobilului nostru Profet — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — și a vieților nobililor săi Companioni; contemplarea și cercetarea acestui univers vast și a semnelor uimitoare, a dovezilor vădite și a indiciilor limpezi pe care le cuprinde:

﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَٰطِلًا سُبْحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ﴾

Domnul nostru, nu ai creat acestea în zadar! Slavă Ție! Păzește-ne de pedeapsa Focului!

Coran 3:191

Credința sporește și prin sârguință și străduință în ascultarea de Allah, prin păstrarea poruncilor Sale și prin folosirea timpului în ascultarea Lui și în ceea ce apropie de El:

﴿وَٱلَّذِينَ جَٰهَدُوا۟ فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ ٱلْمُحْسِنِينَ﴾

Pe cei care se străduiesc pentru Noi îi vom călăuzi pe căile Noastre. Allah este, cu adevărat, alături de cei care fac bine.

Coran 29:69

Credința are și multe cauze care o micșorează și o slăbesc. Robul credincios trebuie să se ferească de ele și să se păzească să nu cadă în vreuna dintre ele. Cele mai importante sunt: necunoașterea religiei lui Allah; nepăsarea; întoarcerea de la adevăr; săvârșirea neascultărilor și a păcatelor; ascultarea sufletului care îndeamnă la rău; întovărășirea cu oamenii nelegiuirii și ai desfrâului; urmarea poftelor și a lui Șayțān;

amăgirea de către această lume și lăsarea în voia ispitei ei, până când ea ajunge cea mai înaltă aspirație și cel mai mare țel al omului.
Al-Ḥākim a relatat în al-Mustadrak, din hadithul lui ʿAbd Allāh ibn ʿAmr ibn al-ʿĀṣ — Allah să fie mulțumit de amândoi —, că Profetul — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — a spus:[16]

إِنَّ الْإِيمَانَ لَيَخْلَقُ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلَقُ الثَّوْبُ الْخَلَقُ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ.

Credința se uzează înlăuntrul fiecăruia dintre voi așa cum se uzează haina învechită. Cereți-I, așadar, lui Allah să înnoiască credința din inimile voastre!

Da! Credința se uzează, adică slăbește, scade, se învechește și se tocește, așa cum se tocește și se uzează haina. Cauza este că, în această viață, robul este pus la încercare prin săvârșirea păcatelor și prin căderea în neascultare, care îi micșorează credința. La fel, prin încercările, preocupările și piedicile pe care le întâlnește, el este îndepărtat de credința pentru care Allah l-a creat și pe care l-a adus la existență ca să o împlinească.
Aici, Profetul — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra lui — ne-a îndrumat spre nevoia de a înnoi credința în inimă, îndreptându-ne cu sinceritate spre Allah, Mărețul și Preaînaltul. El a spus:

فَاسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ.

Cereți-I, așadar, lui Allah să înnoiască credința din inimile voastre![17]

16 (5). Al-Albānī l-a clasificat ca autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (1590).
17 Sursele acestei relatări au fost indicate mai sus.

Se cere, prin urmare, o îndreptare sinceră spre Allah și o rugăminte stăruitoare către El, Binecuvântatul și Preaînaltul, să sporească și să întărească credința, să o înnoiască în inimă și să o așeze temeinic în ea. Allah Preaînaltul spune:

﴿يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱلْقَوْلِ ٱلثَّابِتِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ﴾

Allah îi întărește pe cei care cred prin cuvântul statornic, în viața acestei lumi și în Viața de Apoi.

Coran 14:27

Robul trebuie, de asemenea, să se sârguiască și să se străduiască să împlinească, să desăvârșească și să întărească credința. Credința se întărește și slăbește, crește și scade.

Grija înaintașilor față de credință

Când înaintașii comunității, cei dintâi și cei mai buni dintre ei, au înțeles măreția credinței și nevoia apăsătoare de ea — o nevoie mai mare decât cea de hrană, băutură și aer —, grija lor față de ea a fost mare și a avut întâietate față de orice alt lucru. Ei își cercetau credința, își verificau faptele și se îndemnau unii pe alții. ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb — Allah să fie mulțumit de el — le spunea însoțitorilor săi:

هَلُمُّوا نَزْدَدْ إِيمَانًا.

Veniți să ne sporim credința![18]

18 Relatat de Ibn Abī Shayba (30366) și Ibn Baṭṭa în al-Ibāna al-kubrā (1134).

ʿAbd Allāh ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el — spunea:

اجْلِسُوا بِنَا نَزْدَدْ إِيمَانًا.

Așezați-vă cu noi, să ne sporim credința![19]

El spunea în rugăciunea sa:

اللَّهُمَّ زِدْنَا إِيمَانًا وَيَقِينًا وَفِقْهًا.

O, Allah, sporește-ne credința, certitudinea și înțelegerea![20]

ʿAbd Allāh ibn Rawāḥa — Allah să fie mulțumit de el — îi lua de mână pe câțiva dintre însoțitorii săi și spunea:

تَعَالَوْا نُؤْمِنْ سَاعَةً، تَعَالَوْا فَلْنَذْكُرِ اللَّهَ وَلْنَزْدَدْ إِيمَانًا بِطَاعَتِهِ لَعَلَّهُ يَذْكُرُنَا بِمَغْفِرَتِهِ.

Veniți să credem pentru o vreme! Veniți să-L pomenim pe Allah și să ne sporim credința prin ascultarea Lui, poate că El ne va pomeni cu iertarea Sa![21]

Abū al-Dardāʾ — Allah să fie mulțumit de el — spunea:

مِنْ فِقْهِ الْعَبْدِ أَنْ يَعْلَمَ أَمُزْدَادٌ هُوَ أَوْ مُنْتَقِصٌ.

Ține de înțelegerea robului să știe dacă sporește sau scade.[22]

Adică, în credință.

19 Relatat de al-Bayhaqī în Shuʿab al-īmān (44).

20 Relatat de ʿAbd Allāh ibn Aḥmad în al-Sunna (797).

21 Relatat de Ibn Abī Shayba (30426).

22 Relatat de al-Khallāl în al-Sunna (1585) și Ibn Baṭṭa în al-Ibāna al-kubrā (1140).

وَإِنَّ مِنْ فِقْهِ الْعَبْدِ أَنْ يَعْلَمَ نَزَغَاتِ الشَّيْطَانِ أَنَّى تَأْتِيهِ.

Și ține de înțelegerea robului să cunoască de unde îi vin îndemnurile lui Șayțān.

ʿUmayr ibn Ḥabīb al-Khaṭmī — Allah să fie mulțumit de el — spunea:

الْإِيمَانُ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، فَقِيلَ: وَمَا زِيَادَتُهُ وَنُقْصَانُهُ؟ قَالَ: إِذَا ذَكَرْنَا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَحَمِدْنَاهُ وَسَبَّحْنَاهُ فَذَلِكَ زِيَادَتُهُ، وَإِذَا غَفَلْنَا وَضَيَّعْنَا وَنَسِينَا فَذَلِكَ نُقْصَانُهُ.

Credința crește și scade. A fost întrebat: „Ce înseamnă creșterea și scăderea ei?" El a răspuns: „Când Îl pomenim pe Allah Atotputernicul și Mărețul, Îl lăudăm și Îl slăvim, aceasta este creșterea ei. Iar când devenim nepăsători, neglijăm și uităm, aceasta este scăderea ei."[23]

23 Relatat de Ibn Abī Shayba (30327) și ʿAbd Allāh ibn Aḥmad în al-Sunna (624).

زَادَنَا اللَّهُ أَجْمَعِينَ إِيمَانًا وَثَبَّتَنَا عَلَى الْحَقِّ وَالْهُدَى بِمَنِّهِ وَكَرَمِهِ، إِنَّهُ سَمِيعٌ مُجِيبٌ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Allah să ne sporească tuturor credința și să ne facă statornici în adevăr și călăuzire, prin harul și generozitatea Sa! El este Cel care aude și răspunde. Binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei sale și asupra tuturor Companionilor săi.

Glosar

Credință الإيمان

În această lucrare, convingeri ale inimii, cuvinte și fapte de ascultare; ea crește și scade.

Destin القدر

Rânduiala lui Allah, cu binele și răul ei, în care credinciosul trebuie să creadă.

Pudoare الحياء

Însușirea care îl reține pe om de la ceea ce este rușinos și îl îndeamnă spre bine.

Zakāt الزكاة

Dania obligatorie prescrisă în Islam.

Ramaḍān رمضان

Luna în care musulmanii împlinesc postul obligatoriu.

Bibliografie

1. Al-Bukhārī, al-Ṣaḥīḥ.
2. Muslim ibn al-Ḥajjāj, al-Ṣaḥīḥ.
3. Aḥmad ibn Ḥanbal, al-Musnad.
4. Al-Tirmidhī, al-Jāmiʿ; al-Nasāʾī și Ibn Mājah, al-Sunan.
5. Al-Ḥākim, al-Mustadrak.
6. Ibn Abī Shayba, al-Muṣannaf.
7. Ibn Baṭṭa, al-Ibāna al-kubrā.
8. Al-Bayhaqī, Shuʿab al-īmān.
9. ʿAbd Allāh ibn Aḥmad, al-Sunna.
10. Al-Khallāl, al-Sunna.
11. Al-Albānī, Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ.

Indice

adorare 1, 6, 7, 8
Companioni 14
credința 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19
creșterea 1, 13, 18
cunoașterii 14
dulceața credinței 12
inimă 5, 8, 15, 16
păcatelor 8, 14, 15
scăderea 1, 13, 18
statornicie 11

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

CREDINȚĂ ȘI ÎNDREPTAREA INIMII

Virtuțile credinței

Credința crește prin ascultare și scade prin păcate.

Credința cuprinde inima, cuvintele și faptele. Prin texte coranice, relatări profetice și cuvinte ale Companionilor, autorul arată virtuțile ei, ramurile ei și cauzele prin care crește ori scade.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro